

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. decembra 2020 – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Evropska centralna banka

(Zadeva C-342/19 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Dostop do dokumentov Evropske centralne banke (ECB) – Sklep 2004/258/ES – Člen 4(3) – Izjeme – Dokument, ki ga prejme ECB – Posvetovanje z zunanjim izvajalcem – Notranja raba kot del razprav in predhodnih posvetovanj – Zavrnitev dostopa)

(2021/C 53/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnika: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (zastopnik: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor)

Druga stranka v postopku: Evropska centralna banka (zastopniki: F. von Lindeiner in A. Korb, agenta, skupaj s H.-G. Kamannom, Rechtsanwalt)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Fabiu de Masiju in Yanisu Varoufakisu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 280, 19.8.2019.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 17. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Zadeva C-346/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Vračilo DDV – Direktiva 2008/9/ES – Člen 8(2)(d) – Člen 15 – Navedba številke računa – Zahtevak za vračilo)

(2021/C 53/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bundeszentralamt für Steuern

Tožena stranka: Y-GmbH

Izrek

Člen 8(2)(d) in člen 15 Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/66/EU z dne 14. oktobra 2010, je treba razlagati tako, da morajo davčni organi države članice vračila, če zahtevak za vračilo davka na dodano vrednost ne vsebuje zaporedne številke računa, vsebuje pa drugo številko, na podlagi katere je mogoče identificirati ta račun in s tem zadevno

blago ali storitev, ta zahtevek šteti za „predložen“ v smislu člena 15(1) Direktive 2008/9, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2010/66, in ga preizkusiti. V okviru tega preizkusa lahko ti organi – razen če že imajo na voljo izvirnik računa ali njegovo kopijo – od vlagatelja zahtevajo, naj sporoči zaporedno številko, ki izključno identificira račun, in če ta zahteva ni izpolnjena v roku enega meseca iz člena 20(2) te direktive, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2010/66, lahko zahtevek za vračilo zavrnejo.

(¹) UL C 263, 5.8.2019.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 17. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Kammergericht Berlin – Nemčija) – postopek za izročitev BY**

(Zadeva C-398/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Državljanstvo Evropske unije – Člena 18 in 21 PDEU – Izročitev državljana Unije tretji državi – Oseba, ki je pridobila državljanstvo Unije po tem, ko je središče svojih interesov prenesla v zaproseno državo članico – Področje uporabe prava Unije – Prepoved izročitve, ki velja zgolj za nacionalne državljane – Omejitev prostega gibanja – Utemeljitev, ki temelji na preprečevanju nekaznovanosti – Sorazmernost – Podatki države članice, katere državljanstvo ima zahtevana oseba – Obveznost zaprosene in izvorne države članice, da tretjo državo prosilko zaprosita za posredovanje kazenskega spisa – Neobstoj)

(2021/C 53/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

BY

Ob udeležbi: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Izrek

1. Člena 18 in 21 PDEU je treba razlagati tako, da se uporabljata v položaju državljana Evropske unije, ki je državljan ene države članice, prebiva pa na ozemlju druge države članice in zoper katerega je izdana prošnja za izročitev, ki jo je na zadnjenavedeno državo članico naslovila tretja država, tudi če je ta državljan središče svojih interesov v to drugo državo članico prenesel, ko še ni imel statusa državljana Unije.
2. Člena 18 in 21 PDEU je treba razlagati tako, da kadar je državo članico, katere državljanica je zahtevana oseba, ki je državljanica Unije in glede katere je tretja država na neko drugo državo članico naslovila prošnjo za izročitev, ta druga država članica obvestila o obstoju te prošnje, nobena od teh držav članic ni dolžna tretje države prosilke zaprositi za posredovanje kopije kazenskega spisa, da bi država članica, katere državljanica je ta oseba, lahko presodila o možnosti, da sama prevzame kazenski pregon zoper navedeno osebo. Če je zaprosena država članica državo članico, katere državljanstvo ima ta oseba, ustrezno obvestila o obstoju prošnje za izročitev, o vseh pravnih in dejanskih elementih, ki ji jih je v okviru te prošnje sporočila tretja država prosilka, in o kakršni koli spremembi položaja zahtevane osebe, ki ji upoštevna za morebitno izdajo evropskega naloga za prijetje zoper njo, lahko zaprosena država članica to osebo izroči,